

Nieuws uit het donker 287

Natuurlijk kunt u het idee hebben, dat we het allemaal wat opkloppen, maar eigenlijk moet u begrijpen, dat we toch wel behoorlijk opgewonden zijn in verband met (de eerste voorstelling ná) de digitalisering. Ook deze keer nemen we u nog mee in de 'week van de digitalisering'.

Donderdag

En we dachten nog wel zo zeker te weten, dat we het eerste deel van de geluidsomzetting goed voor elkaar hadden. "In de tijd dat de film speelt, hadden ze ook nog niet zo'n goed geluid" was een prettig geruststellende uitlating van een van de gasten. Het duurde even, maar we hadden uiteindelijk een nog redelijk voldoende geluid bij *My week with Marilyn* (wiens naam we hier en daar verkeerd schreven; oeps) al was dat dan stereo met een wat achterblijvend midden. De stap naar Dolby 7.1 zal behoorlijk zijn. Score: 7,15.

Vrijdag overdag

Een drukke dag: Ton en Ad reisden af naar Ede waar in Cinemec, het grote bioscoopcomplex in de geluidswal van de A12, een cursus werd georganiseerd vanuit de projectorleverancier Barco. Niet alleen de theorie maar ook de praktijk.

Een van de Barco's ter plekke werd behoorlijk uit elkaar gehaald (het werd wel duidelijk waarom je voor de prijs van zo'n apparaat ook een middenklasse auto kunt kopen) en het in- en uitzetten van de bijzondere lamp (met gezichts- en handenbescherming) werd geoefend.

Vrijdagavond

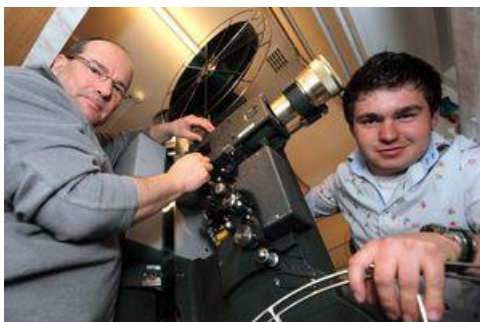

Een keer per jaar is er voor alle vrijwilligers van Fanfare een gezellige bijeenkomst. Die stond deze keer in het kader van het afscheid van de operateurs: voorzitter Theo Hoebink kon er niet onduidelijk over zijn: "jullie worden bedankt". Op het plaatje de langst dienende garde rondom de spoelentoren, die al uit de cabine was verwijderd: van links naar rechts: Hompy (Gerard Hombrink), Thomas van Tetering, Ben Veraart en Marc Hopmans. De 3 senioren kregen uit handen van de voorzitter een Fanfarepas voor het leven met voor alle operateurs daarbij natuurlijk een onzettend bedankt voor alle inzet.

Zaterdagmorgen

Ook het artikel in BN/De Stem van zaterdagmorgen was een eerbetoon aan de operateurs:

Laatste film met dat ratelende geluid (Auteur: Frank Timmers)

Marc Hopmans (l) en Thomas van Tetering verwisselen voor de laatste keer samen een spoel op de projector. foto Chris van Klinken/het fotoburo

OUDENBOSCH - Voor de laatste maal heeft filmtheater Fanfare in Oudenbosch gisteravond de 35 millimeter-projector aangezet. Van analoog stapt Fanfare over op digitaal. *My Week With Marylin* was de laatste film met een licht onrustig beeld en dat ratelende geluid van de spoelen op de projector, die uit de jaren vijftig stamt.

"Het doet mij denken aan de overstap van de elpee naar de cd. Het vertrouwde geluid verdwijnt", zegt Ad Uijtdewilligen van het filmtheater. "Je kunt de vooruitgang niet tegenhouden en dat zou ik ook niet willen." De projector staat in een leeggeruimd toilet op precies de juiste hoogte om de film op het doek te projecteren. Voor donderdag 12 april wordt de zestig jaar oude projector

vervangen door de digitale variant. *Monsieur Lazhar* is de eerste film die digitaal wordt gedraaid.

De investering komt niet geheel voor rekening van het Oudenbosse filmtheater. Uijtdewilligen: "Dat zouden wij nooit kunnen betalen, deze projector kost 51.000 euro. In Nederland worden de projectors van vijfhonderd bioscopen en filmhuizen vervangen door digitale. Wij zijn ongeveer nummer 450. Aan deze grote operatie is flink bijgedragen door de filmindustrie zoals distributeurs en maatschappijen. Via een regeling moeten wij 15.000 euro in acht jaar afbetalen." De landelijke operatie heet Cinema Digitaal. De totale kosten zijn 40 miljoen euro.

De films worden in Oudenbosch iedere donderdag gedraaid in schoolgebouw De Vossenbergh van het Markland College. Daar is het filmtheater zes jaar thuis. "De school vindt cultuur belangrijk, dus we hopen hier lang te kunnen blijven, we hebben in ieder geval de zekerheid van twee jaar." Uijtdewilligen weet dat het Markland College dit schoolgebouw wil afstoten. "Ik hoop dat er daarna een goed alternatief voor ons is."

Tijdens een vrijwilligersavond wordt afscheid genomen van de zes operators die wekelijks de per post aangekomen 'aktes' van steeds twintig minuten aan elkaar monteren tot één lange film.

Zaterdag

Het was toch nog een hele klus om de rest van de geluidsinstallatie voor elkaar te krijgen, vooral omdat er veel aansluitingen zijn: natuurlijk de film (alleen al de surround-speakerkanalen moesten worden uitgesplitst in rechts, links, rechts achter en linksachter om Dolby 7.1 te krijgen). Het hart van de geluidsofstelling is de Dolby CP750, waarover we het al meer gehad hebben. Daarnaast zijn er ook meerder beeldsignalen: de 2 laptopaansluitingen voor presentaties, de HD-tv-decoder en de blu-ray-speler. Dat moet straks allemaal naar die ene nieuwe projector. Maar ook nu (weer) denken Ton en Ad het voor elkaar te hebben gebracht...

Zondag

Eerste paasdag hebben we geprobeerd om níet aan de digitalisering te denken en dat is vrij aardig gelukt; we zijn wel even gaan kijken naar de cabine.

Maandag

(Oud-)Operateur Marc Hopmans heeft ook zelf een 35mm-projector en sleutelt daar met veel enthousiasme aan. Een deel van de voor ons niet meer bruikbare spullen heeft hij meegenomen zodat er wellicht nog een leven ná de Fanfareperiode is voor de spoelentoren en de Dolby CP55.

Op maandag is de oude Ernemann IX gedemonteerd en staat de cabine er maar verlaten bij. Kijk eens op <http://members.home.nl/wesmovie> om te zien hoever de liefde voor die machine kan gaan!!

De film van donderdag 12 april: *Monsieur Lazhar*

20.15 uur

De eerste digitale vertoning moest een bijzondere zijn en met dé publieksfavoriet (met een 4,742 op een schaal van 5) van Rotterdam 2012 vinden we dat helemaal voor elkaar. We hadden de Canadese film in eerste instantie al vastgelegd voor 17 mei, hij kwam immers pas op 15 maart uit in Nederland, maar 'de jongens van Imagine' vonden het zo leuk, dat we voor deze speciale dag hun film uitkozen, dat ze wilden meewerken.

Wanneer de kinderen Simon en Alice van een Canadese schoolklas hun juf Martine dood aantreffen in het lokaal is dat voor hen in het bijzonder, maar ook voor de andere kinderen, ouders en collega's een enorme schok. De Algerijnse immigrant Lazhar is bereid de klas over te nemen en alles te doen om de kinderen om te leren gaan met het verlies. Maar zijn aanpak lijkt geen succes te zullen hebben, als hij meteen probeert om de kinderen met de literatuur van Honoré de Balzac kennis te laten maken. Later zal blijken dat ook hij een geschiedenis heeft meegebracht.

Gelukkig is de film over verlies, dood, schuld en onschuld vooral mooi, ontroerend en lief. Intens leef je als kijker mee met de kinderen en begrijp je hun zorgen. Hoe de regisseur het fantastische spel van die kinderen voor elkaar heeft gekregen kun je eigenlijk niet begrijpen: zij zijn die jongens en meisjes met een intens verdriet.

U zult begrijpen: voor werkers in het onderwijs een must, maar bepaald niet alleen voor hen!

Gebaseerd op een toneelstuk van Evelyne de la Chenelière.

"Monsieur Lazhar schommelt moeiteloos heen en weer tussen humor en drama, soms zelfs in dezelfde scène. De film wordt geen moment te zwaar, hoewel dat 'gevaar' wel op de loer ligt bij een film over een zelfmoord en de verschrikkingen die een immigrant in zijn land van herkomst heeft meegemaakt." (Filmtotaal)

Canada 2011. Regie: Philippe Falardeau. Duur: 94'. Met: Mohamed Fellag, Sophie Nélisse, Émilien Néron, Danielle Proulx, Brigitte Poupart e.a. De film wordt met pauze vertoond.

Wilfried van Dongen en Dian en Ad Uijtdewilligen.

10 april 2012.

Dit is een uitgave van *Filmtheater Fanfare*. Vertoningsadres: *De Vossenbergh* (locatie van het Markland College), Pagnevaartweg 109, 4731 AC Oudenbosch.